

خوب، دشمن عالی است

کالیز

وسعه مدیریت

کتاب تبدیل شد یعنی آیا یک شرکت خوب می‌تواند بیهوده باشد؟ یا آیا بیماری « فقط خوب بودن » قابل درمان است؟

اکنون پس از گذشت پنج سال از آن شام سرنوشت‌سازی توائیم بگوئیم که از خوب به عالی رخ داده است و ما درباره عوامل اصلی آن درسهای زیادی آموخته ایم. من و گروه تحقیقاتی که از دیدگاه چالش برانگیز بیل میهان الهام گرفته بودیم، دست به تحقیق پنج ساله و یافتن آثار مربوطه از خوب به عالی زدیم. ما خیلی زود به مفهوم اصلی این پژوهه دست یافتیم. در اصل، ما شرکتها بیو را مشخص کردیم که از نتایج خوب به عالی دست یافته اند و حداقل به مدت ۱۵ سال این نتایج را حفظ کرده‌اند. ما این شرکتها را به دقت با گروهی برگزیده و تحت کنترل از شرکتها مشابه که در این پیشرفت شکست خورده بودند یا اگر هم به چنین نتایجی رسیده بودند، در حفظ آنها نا موفق باقی مانده بودند. سپس شرکتها « از خوب به خوب » را با شرکتها مشابه آنها مقایسه کردیم تا عوامل اصلی و تمایز دهنده را شناسایی نمائیم.

نمونه هایی « از خوب به خوب » که آخرین بخش از تحقیق ما بودند نتایج شکفت آوری بدنیال داشتند و به طور میانگین سود سهام آنها در مقایسه با بازار عمومی طی ۱۵ سال پیش از زمان انتقال ۶/۹ برابر بود. اگر بخواهیم مثالی ذکر نماییم به جنral الکترونیک اشاره کنیم (بسیاری از افراد آن را بهترین شرکت پیش روی آمریکایی در پایان قرن بیستم می‌دانند). که طی ۱۵ سال یعنی از سال ۱۹۸۵ تا سال ۲۰۰۰ عملکرد آن ۸/۸ برابر بازار بود. بعلاوه، اگر شما در سال ۱۹۹۵ در یک شرکت « خوب به عالی » ۱ دلار و به طور همزمان ۱ دلار سرمایه شمادر بازار عمومی سرمایه گذاری می‌کردید، ۱ دلار سرمایه افزایش یک شرکت خوب به عالی در اول ژانویه ۲۰۰۱، ۴۷۱ برابر شد پیدا می‌کرد در حالیکه این رقم در بازار تنها ۵۶ برابر افزایش می‌یافت.

اینها، ارقام جالب توجهی هستند اما وقتی جالبتر می‌شوند که بدانید این ارقام متعلق به شرکتهاست که قبل از جندان قابل

آنچه مرگ را این حد دشوار می‌سازد عدم آگاهی از آن است.

بریل مارکام خوبی دشمن عالی بودن است این امر یکی از علل کلیدی آن است که چرا افراد بسیار کمی عالی شده‌اند. مدارای مدارسی عالی نیستم زیرا اساساً مدارس خوبی داریم. ما دول عالی نداریم زیرا اساساً دارای دول خوبی هستیم. افراد بسیار کمی به یک زندگی عالی دست می‌یابند زیرا دست یابی به یک زندگی خوب کار نسبتاً احتی است. بخش اعظم شرکتها عالی نیستند زیرا عمدۀ آنها هنوز هم خوب هستند و این مشکل اصلی آنان است. این موضوع در سال ۱۹۹۶ به من ثابت شد یعنی زمانی که شام را با گروهی از صاحبان اندیشه صرف کردم، که برای بحث پیرامون عملکرد سازمانی گرد هم آمده بودند. بیل میهان مدیر عامل شرکت مک کینسی واقع در سانفرانسیسکو به سراغ من آمد و گفت: « می‌دانی جیم، همه ما که اینجا هستم عاشق کتاب ساختن برای ماندن هستیم. شما و همکاران کار بسیار خوبی برای پژوهش و نگارش آن انجام دادید. ولی متاسفانه، این کتاب بلااستفاده است ». من با تعجب از او خواستم در این خصوص توضیح دهد.

او اظهار داشت: « شرکتها بیو که درباره آنها نوشته اید تقریباً همیشه عالی بوده اند. آنها هیچگاه مجبور نبوده اید از شرکتها خوب به شرکتها عالی تبدیل شوند. آنها دارای بینانگذارانی همچون دیوید پارکارد و جرج مرک هستند که از ابتدای عالی بودن را شکل داده اند. اما وضعیت آن دسته از شرکتها که ناگهان در نیمه راه خود از خوب می‌پرند و می‌بینند که فقط خوب هستند نه عالی، چه می‌شود؟

البته حالا به این نتیجه رسیده ام که میهان در مورد مفهوم « بلا استفاده » غلو کرده اما دیدگاه اصلی او کاملاً صحیح بود یعنی اینکه اکثر شرکتها عالی از ابتدای عالی بوده اند. اکثر شرکتها خوب نیز همانطور خوب باقی می‌مانند و عالی نمی‌شوند. در واقع، دیدگاه میهان بک هدیه ارزشمند برای من بود زیرا پرسشی را در ذهنم بوجود آورد که به مبنای این

است، بطور کلی، ۲۱ نفر در بخش‌های کلیدی این پروژه شرکت داشتند که معمولاً در تیمهای چهار تا شش نفره فعالیت می‌کردند.

نخستین کار ما یافتن شرکتهایی بود الگوی خوب به عالی استفاده کرده بودند. ما اقدام به یک ارزیابی و تحلیل مالی شش ماهه نمودیم و هدفمان یافتن شرکتهایی بود که از این اصل اساسی پیروی می‌کردند؛ پانزده سال سودسهام هم سطح یا پایین‌تر از بازار سهام و سپس حداقل سه برابر افزایش طی پانزده سال پس از زمان انتقال. ما پانزده سال را بدان دلیل انتخاب کردیم که زمانی به مراتب بیشتر از جهشی یک مرتبه ای و خوش شانسی است (این امر به ما کمک کرد شرکتهای عاملی را از شرکتهایی که فقط یک رهبر بزرگ و عالی داشتند، محاجاناییم). سه برابر بازار را نیز بدان دلیل انتخاب کردیم که بیشتر از عملکرد شناخته شده ترین و معروف‌ترین شرکتهای عالی است. در بعد عملی، سود بسیاری از شرکتهای بزرگ همچون ۳M، بوئینگ، کوکا کولا، جنرال الکتریک، هیولت پاکارد، اینتل، جانسون اند جانسون، مورک، موتورولا، پپسی، پراکر اندر کمبل، وال مارت و والت دیسنه تنها ۷/۵ برابر بازار بوده است. البته عملکرد آنها بد نیست.

ما از میان شرکتهای سطح جهان که بین سالهای ۱۹۶۵ تا ۱۹۹۵ نامشان در فهرست ۵۰۰ شرکت برتر مجله فورچون آمده بود ۱۱ شرکت "خوب به عالی" را مشخص نمودیم. البته لازم است چند نکته را در اینجا ذکر کنیم. نخست، یک شرکت باید الگوی خوب به عالی را مستقل از صنعتی که در آن فعالیت می‌کرد، اثبات کرده باشد. اگر کل صنعت چنین الگویی را نشان می‌داد ما آن شرکت را حذف می‌کردیم. دوم، ما در این خصوص برسی کردیم که آیا باید علاوه بر سود کلی سهام، معیارهای دیگری همچون تاثیر شرکت بر جامعه و رفاه کارمندان را نیز مدنظر قرار دهیم یا خیر. ما تصمیم گرفتیم که کار خودمان را به الگوی خوب به عالی محدود کنیم زیرا نمی‌توانیم بدون در نظر گرفتن تعصبات خود، توجیه یا روش مستدل برای انتخاب دیگر معیارها بdest آوریم البته من در فصل آخر به رابطه میان ارزش‌های سازمانی و شرکتهای عالی پر تلاش پرداخته ام اما در این تحقیق، کار ما متتمرکز بر نحوه دستیابی شرکتهای خوب به نتایج مستمر عالی است.

در نگاه اول، این فهرست تعجب ما را برانگیخت. چه کسی فکر می‌کرد شرکت‌فانی‌ماهه‌بتواند از شرکتهایی همچون جنرال الکتریک و کوکا کولا بیشی بگیرد؟ یا وال گرینز اینتل را پشت سربگزارد؟ این فهرست تعجب برانگیز - که یافتنش برای گروه قدیمی بسیار مشکل بود - یک درس کلیدی را به ما آموخت: در غیر متحمل ترین شرایط می‌توان از خوب بودن به عالی رسید. این امر به نخستین موضوع تعجب برانگیز برای ما تبدیل شده که ما را وادار ساخت در تفکر خود پیرامون عالی بودن شرکتها تجدید نظر نماییم.

مرحله ۲: مقایسه به چه چیز؟

شايد بتوان گفت که مهمترین قدم رادر کل تحقیق در این مرحله برداشتمیم: مقایسه شرکتهای خوب به عالی در برابر گروهی برگریده از "شرکتهای مشابه". پرسش اصلی در تحقیق ما این نیست که شرکتهای خوب به عالی دارای چه نقاط مشترکی هستند؟ بلکه سؤال اساسی این است: "شرکتهای خوب به عالی دارای چه نقاط مشترکی هستند که آنها را

توجه نبوده‌اند. مثلاً شرکت وال گرینز را در نظر بگیرید. طی چهل سال، به عنوان یک شرکت متوسط در بازار فعالیت می‌کرد و بیش خود را با شرکت بازاروفق داده بود. به یکباره، این شرکت در سال ۱۹۷۵ اوج گرفت و این روند را حفظ کرد. از ۳۱ دسامبر ۱۹۷۵ تا اول ژانویه ۲۰۰۰، ۱ دلار سرمایه گذاری در وال گرینز در مقایسه با یک شرکت پیشرفته تکنولوژیکی همچون اینتل تقریباً دو برابر، نسبت به جنرال الکتریک پنج برابر، نسبت به کوکا کولا تقریباً هشت برابر و به نسبت بازار عمومی سهام (از جمله سهام NASDAQ) که در اوآخر سال ۱۹۹۹ شروع به کار کرد. تقریباً ۱۵ برابر بیشتر سود داشت.

چگونه در روی زمین شرکتی پیدا می‌شود که بدون هیچگونه تحولی در مدتی اینچنین طولانی توانسته باشد از بهترین شرکتها و سازمانهای جهان بیشی بگیرید؟ چرا شرکتی مانند وال گرینز چنین جهشی داشته اما شرکتهای دیگر همین صنعت مانند اکرد با داشتن مایع و فرصتهای مشابه چنین پیشرفته نداشته‌اند؟ این مورد اساس کار ما را سکل می‌دهد. البته این کتاب فقط در باره وال گرینز یا هر شرکت دیگری که به تحقیق درمورد آن پرداخته‌ایم، نیست. موضوع این کتاب چنین است: آیا یک شرکت خوب می‌تواند به یک شرکت عالی تبدیل شود و در این صورت چگونه؟ همچنین ما بدنیال پاسخهایی جهانی و بدون محدودیت زمانی هستیم که برای هر سازمانی قابل کاربرد باشند.

کار پنج ساله ما به ظهور دیدگاه‌های متعددی انجامید که برخی از آنها تعجب برانگیزو کاملاً متفاوت با منطق مرسوم بودند. معهذا، ما به یک نسخه نتیجه کلی دست یافتیم: مابر این عقیده ایم، که اگر هر سازمانی به طور مستمر از چارچوب عقایدی که ما روش ساخته‌ایم، پیروی کند آنگاه می‌تواند جایگاه و عملکرد خوبیش را ارتقا بخشد و حتی به درجه عالی برسد.

کنگاوی جسورانه

مردم اغلب می‌پرسند "چه عاملی باعث شد دست به چنین پیروزه‌های بزرگ تحقیقاتی بزنید؟ این سؤال خوبی است و پاسخ آن چیزی نیست جز "کنگاوی". برای من هیچ چیز جالب تر از آن نیست که به سراغ پرسشی بروم که پاسخش را می‌دانم و از سوی دیگر بخواهم پاسخ آن را بیابم، بسیار جالب است که همانندلوئیس و کلارک سوار قایقی بشویم و در حالیکه به سمت غرب می‌رویم پگوییم "نمی‌دانیم آن جایی را که تمایل داریم، پیدا می‌کنیم یا خیر امام‌طمثناً و قتی بازگردیم به شما خواهیم گفت".

در ادامه، خلاصه‌ای از این داستان خاص کنگاوی را بیان کرده‌ایم.

مرحله ۱: جستجو

با توجه به نوع موضوع، من اقدام به تشکیل تیمی از محققین نمودم. (در کل کتاب منظورم از واژه "ما" تیم پژوهشی

نمونه های خوب به عالی
نتایج به آمده از زمان

فاصله زمانی 15 ساله

نام شرکت

انتقال تا 15 سال پس از آن

1974-1989

3/98 برابر بازار

آبیت (Abbot)

1982-1997

18/50 برابر بازار

سرکت سیتی (circuit city)

1984-1999

7/56 برابر بازار

فانی مائے (Fannie Mae)

1980-1995

7/39 برابر بازار

ژیلت (Gillette)

1972-1987

3/42 برابر بازار

کیمبرلی کلارک

(Kimberly- Clark)

1973-1988

4/17 برابر بازار

کراگر (Kroger)

1975-1990

5/16 برابر بازار

نوکور (Nucor)

1964-1979

7/06 برابر بازار

فیلیپ موریس

(Philip Morris)

1973-1988

7/16 برابر بازار

پینتی

(Pintney Bowes)

1975-1990

7/34 برابر بازار

وال گرینز (Walgreens)

1983-1998

3/99 برابر بازار

ولز فارگو

(Wells Fargo)

از شرکتهای مشابه متمایز می سازند؟" برای پاسخ دادن به این پرسش اینگونه بیاندیشد: "فرض کنید می خواهید در این مورد تحقیق کنید که برنده گان مدار طلای بازیهای المپیک چه کارهایی انجام می دهند. اگر فقط به بررسی برنده گان مدار طلا پردازید، خواهید دید که همه آنها مریانی داشته اند. اما اگر به ورزشکارانی اختیار داشتند اما هیچ جهشی از خوب به عالی نداشتند. گروه دوم

مطالعه مجموعه ای کلی از شرکتها

شرکتها دارای شباهتهای مستقیم	شرکت های خوب به عالی
آپجان (Upjohn)	آبوت
سیلو (Silo)	سرکت سیتی
گریت وسترن (Great Western)	فانی مائه
وارنر لامبرت (Warner- Lambert)	ژیلت
اسکات پپر (ScottPaper)	کیمبرلی - کلارک
ای ان پی (A &P)	کراگر
بتلهم اتیل (BethlehemSteel)	نوکگور
آر.جی . رینولدز (R.J .Reinolds)	فیلیپ موریس
ادرسوگراف (Addresograph)	پیتنی بوئر
اکرد (Eckerd)	وال گرینز
بانک آمریکا (Bank of America)	ولز فارگو
شرکتها دارای شباهتهای ناپایدار	
هاسبرو (Hasbro)	بوروز (Burroughs)
رابرمید (Rubbermaid)	کرایسلر (Chrysler)
تلداین (teledyne)	هریس (Harris)

شامل "شباهتهای ناپایدار" می باشد - شرکتها بیش از تغییری کوتاه مدت از خوبی به عالی داشته اند اما حفظ آن باشکست موافق شده اند . به طور کلی این امر مطالعه مجموعه ای کلی از ۲۸ شرکت را برای مات فراهم می آورد که شامل ۱۱ شرکت خوب به عالی ، ۱۱ شرکت دارای شباهتهای مستقیم و ۶ شرکت دارای شباهتهای ناپایدار هستند.

مراحله ۳: درون جعبه سیاه

ما توجه خویش را به تحلیلی عمیق از نمونه معطوف کردیم . ما تمام گزارشات منتشره در این ۲۸ کشور که گاهی اوقات تاریخشان به ۵۰ سال و حتی بیشتر باز می گشت را گردآوری کردیم . ما

این اطلاعات را تحت عنوانی همچون استراتژی، تکنولوژی، رهبری و غیره تقسیم بندی نمودیم. سپس با اکثر مدیران اجرایی شرکت‌های خوب به عالی که در زمان انتقال، سمت‌های کلیدی داشتند، مصاحبه نمودیم. همچنین طیفی گسترده از تحلیلهای کیفی و کمی را آغاز نمودیم و به ارزیابی هر موضوعی از اکتسابها تا پرداخت حقوق مدیران اجرایی، از استراتژی کسب و کار تا فرهنگ سازمانی، از تعدیل نیروها تا سبک رهبری، و از ضریب مالی تا مدیریت فروش کلی محصولات پرداختیم. وقتی همه کارها انجام شد، کل پروژه به طور میانگین ۱۰/۵ سال از وقت هر یک از افراد را گرفت. ما تقریباً ۶۰۰۰ مورد گزارش را خواندیم و به شکلی نظاممند طبقه بندی نمودیم، بیش از ۲۰۰۰ صفحه مصاحبه کردیم و ۳۴۸ میلیون بایت اطلاعات رایانه‌ای گردآوری نمودیم.

ما به این نتیجه رسیدیم که تحقیقات همانند بررسی اطلاعات یک جعبه سیاه است. هر مرحله از کارمان مانند روشن کردن یک لامپ برای یافتن آثار ناشناخته در مورد پروسه خوب به عالی بود.

با توجه به اطلاعات موجود، ما مجموعه‌ای از مباحث تیمی را به صورت هفتگی آغاز کردیم. برای هر یک از ۲۸ شرکت مورد نظر، اینجانب و اعضای تیم پژوهش، تمامی مقالات، تحلیلهای، مصاحبه‌ها و طبقه بندی تحقیقاتمان را قرائت می‌کردیم. من نظراتم را درباره یک شرکت خاص به تیم اعلام می‌کردم، نتایج احتمالی را ذکر کرده و پرسش‌هایی را مطرح می‌نمودم. بیشتر بحث، گاهی هیچ نمی‌گفتم و فقط فکر می‌کردیم، مجددًا بحث می‌نمودیم، مسئله‌ای را حل می‌کردیم، پرسشی را مطرح می‌نمودیم و آنقدر بحث می‌کردیم تا بدانیم مظور اصلی چیست.

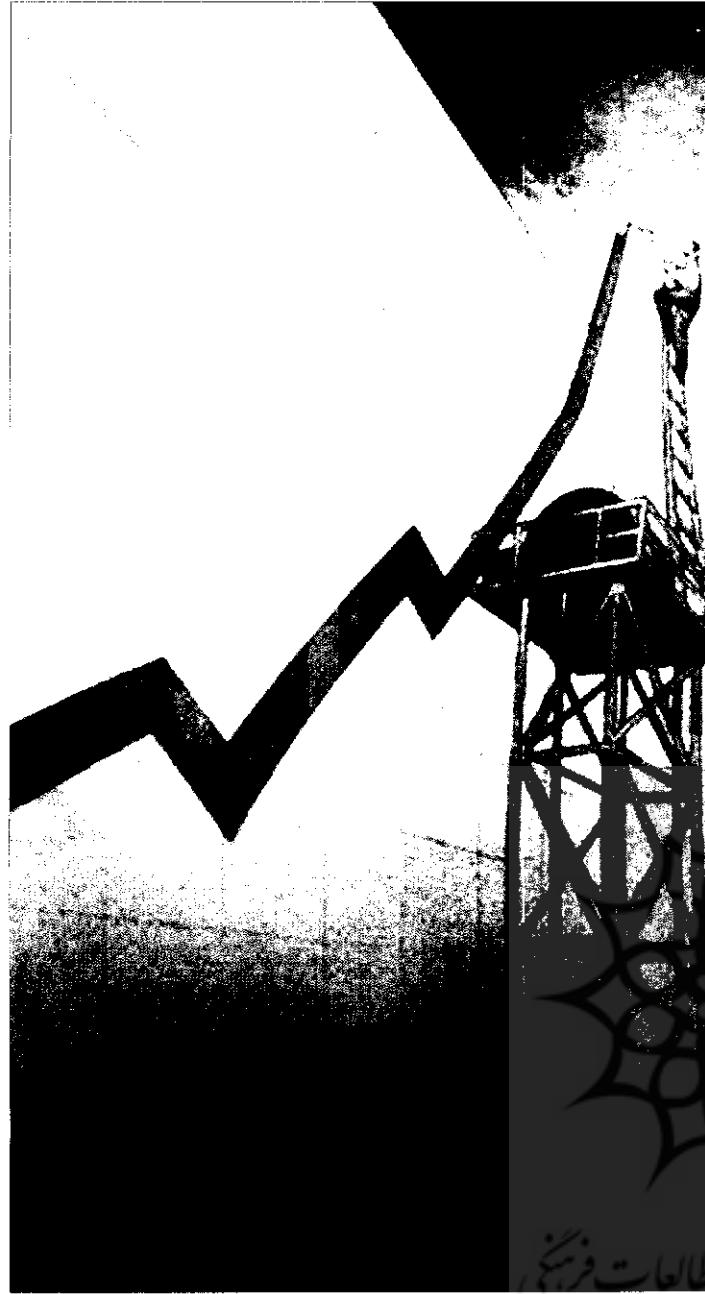
مهم است بدانیم که ما با استنباط‌های تجربی که مستقیماً از داده‌ها کسب کردیم، اقدام به ارائه کلیه مفاهیم مندرج در این کتاب نمودیم. ما این کتاب را با تست یا اثبات یک تئوری آغاز نکردیم. مقصد داشتیم خودمان از طریق زمینه‌های موجود که مستقیماً برگرفته از شواهد و مدارک مستدل هستند، یک تئوری را بنا نهیم. نقطه ثقل روش ما، یک فرایند جامع از مقایسه شرکت‌های خوب به عالی با شرکت‌های مشابه بود که در این پروسه ما این پرسش اساسی را مطرح کردیم "تفاوتها چیست؟"

همچنین ما ذکری خاص از این عبارت آوردیم "سگها بی که پارس نمی‌کنند". در یکی از مجموعه داستانها شرلوک هولمز به نام "ماجرای نور نقره ای" هولمز آگاهی ذاتی سک در نیمه شب "را بعنوان سرنخ کلیدی خود مطرح می‌نماید. سگ در آن نیمه شب از خود هیچ واکنشی نشان نداده بود و از نظر هولمز این امر به معنای آگاهی ذاتی بود؛ لذا هولمز به این نتیجه رسیده بود که مظنون اصلی باید کسی باشد که سگ اورا به خوبی می‌شناخته است.

در تحقیقاتمان، آنچه که متوجه نشده بودیم، سگهایی که انتظار می‌رود پارس کنند اما این کار را نمی‌کنند به یکی از بهترین سرنخ‌های ما برای یافتن کارهای ناشناخته در باب شرکت‌های خوب به عالی تبدیل شد.

وقتی ما وارد جعبه سیاه شدیم و لامپها را روشن کردیم، به شدت از آنچه که ندیده بودیم اما انجام داده بودیم متعجب شدیم. مثلاً:

بزرگتر از زندگی، رهبران تشریفاتی که از بیرون اداره یک شرکت را بر عهده می‌گیرند دارای ارتباطی منفی با فرایند

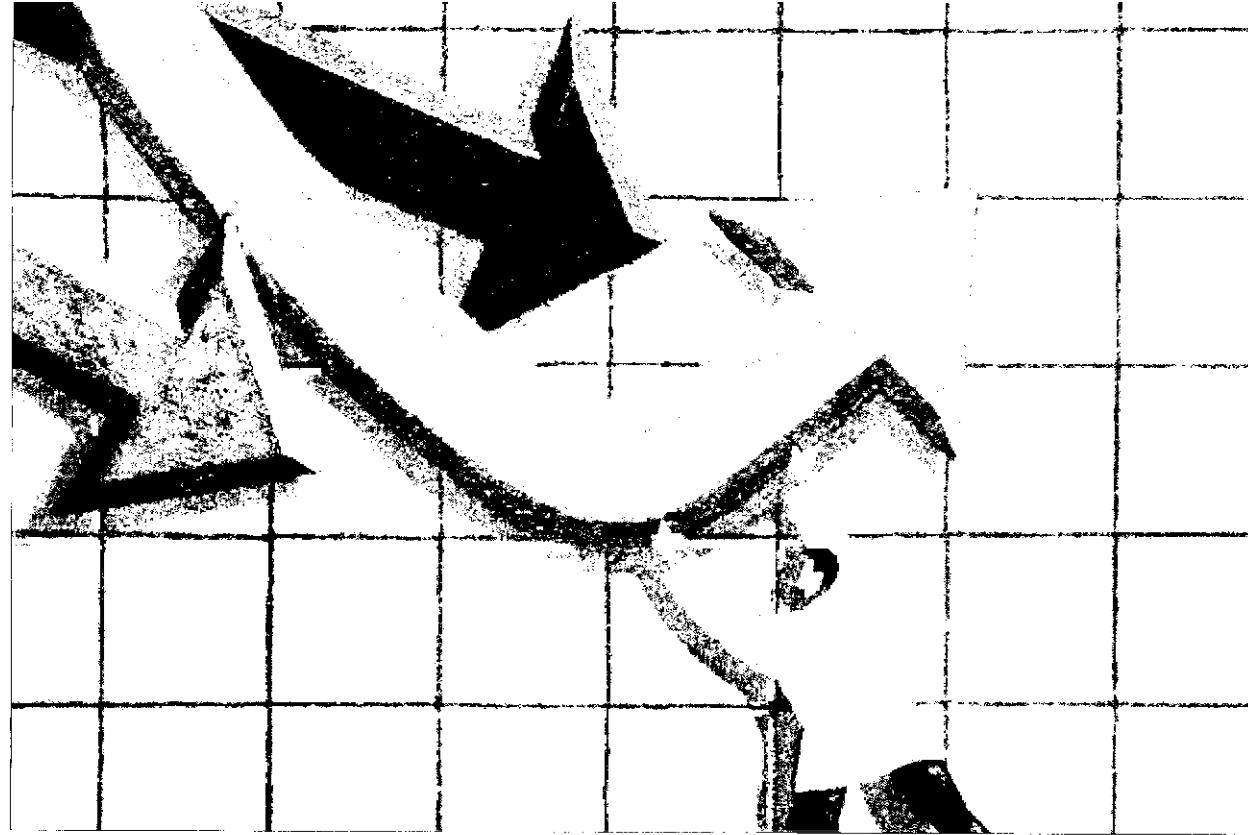

خوب به عالی هستند. ده نفر از مدیران یازده شرکت خوب به عالی از درون شرکتها بودند در حالی که در شرکت‌های مشابه تعداد مدیران عامل بیرونی شش برابر بیشتر بود.

ما هیچ الگوی سیستماتیکی که شیوه‌های پرداخت حقوق مدیران اجرایی را با پروژه خوب به عالی از مرتبط سازد، نیافریم. اطلاعات موجود، این ایده که پرداخت حقوق مدیران اجرایی یک عامل کلیدی در عملکرد سازمانی است را تایید نمی‌کنند.

■ یک استراتژی به خودی خود شرکت‌های خوب به عالی را از شرکت‌های مشابه مجزا نمی‌کند. هردو نوع شرکت، استراتژی‌های مشخصی دارند و هیچ مدرکی وجود ندارد که نشان دهد شرکت‌های خوب به عالی نسبت به شرکت‌های مشابه زمان بیشتری را صرف برنامه ریزی استراتژیک خود می‌نمایند.

■ شرکت‌های خوب به عالی فقط بر انجه که منجر به عالی شدن آنان می‌گردد، تمرکز نمی‌نمایند بلکه آنها بر آنچه که نباید انجام دهند یا آنچه که باید انجامش را متوقف سازند نیز

نمی توانم در کل این تحقیق از روانشناسی و تعصباتم چشم پوشی کنم اما هر یک از نتایج ارائه شده در چارچوب نهایی، توانسته به معیار مدنظر تیم تحقیق دست یابد. هر مفهوم اولیه در چارچوب نهایی بعنوان یک تابع تغییر، باید در تمام (۱۰۰%) شرکت‌های خوب به عالی و کمتر از ۳۰% شرکت‌های مورد مقایسه وجود داشته باشد. هر مفهومی که در دستیابی به چنین معیاری نا موفق می‌ماند، در این کتاب ارائه نگردیده است. بنابراین در موردهای چارچوب مقایسه و بررسی آنچه که قرار است در ادامه این کتاب ذکر شود، یک نگرش جامع و کلی وجود دارد. مثلاً اگر تحول و انتقال را فرآیندی بدانید که پس از تجزیه رخ می‌دهد، می‌توان آن را به سه مرحله اصلی تقسیم کرد: افراد منظم، اندیشه‌های منظم، و اعمال منظم. در هر یک از این سه مرحله، دو مفهوم کلیدی وجود دارد که در چارچوب ذکر شده و در ادامه تشریح شده‌اند. شکل کلی این چارچوب به گونه‌ای است که ما آن را چرخ دوار می‌نامیم و فرایند خوب به عالی را نشان می‌دهد.

سطح ۵ رهبری

مازی بی بردن به این نکته که تبدیل یک شرکت خوب به یک شرکت عالی، به نوع خاصی از رهبری نیاز دارد، متوجه و حتی شوکه شدیم. در مقایسه با رهبران پرجسته که شخصیت های بزرگی محسوب می‌شوندو در راس امور قرار دارند به نظر میرسد رهبران شرکت‌های خوب به بزرگ باید مربیخی باشند. این رهبران علیرغم تواضع، فروتنی و حتی شرم بیشتری که دارند، افرادی هستند که از نظر حرفة ای اراده ای بسیار قوی دارند. آنها بیشتر از آنکه شبیه به سوار باشند، شبیه لینکلن و سقراط می‌باشند.

اول چه کسی.....بعداً چه چیزی:

در ابتدای تحقق داشتیم که پیشگامان خوب به عالی کارشان را بیک استراتژی یا یک نگرش جدید آغاز کرده باشند. اما در حقیقت چنین نبود. در واقع، این گفته قدیمی که افراد "افراد مهمترین دارائی شما هستند"، غلط است. افراد

تمركز می‌کنند..
▪ فناوری و تغییرات فناوری مدار هیچ تأثیری در انتقال از خوب به عالی ندارند. فناوری می‌تواند این انتقال را شتاب دهد اما باعث این انتقال نمی‌گردد.

▪ ادغامها و اکتسابها هیچ نقشی در انتقال از خوب به عالی ندارد. هیچ تضمینی وجود ندارد دو شرکت بزرگ که با هم ادغام می‌شوند، بتوانند شرکتی عالی را شکل دهنند.

▪ شرکت‌های خوب به عالی چندان به موضوع مدیریت تغییر، ایجاد انگیزه در افراد یا ایجاد وحدت کاری توجه نمی‌کنند. تحت شرایط صحیح، مشکلات مربوط به تعهد، وحدت، انگیزه و تغییر حل و فصل می‌شوند.

▪ شرکت‌های خوب به عالی از هیچ نام و عنوانی برای اعلام انتقال خود استفاده نمی‌نمایند. در واقع، بسیاری از آنها اعلام کرده‌اند که در زمان انتقال از این موضوع مطلع نبوده‌اند و فقط بعداً از این موضوع آگاه شده‌اند. آنها یک جهش واقعاً انقلابی داشته‌اند اما نه از طریق یک پروسه انقلابی.

مرحله ۲: از آشفتگیها تا مفهوم مطلوب

من تلاش کرده‌ام به روشنی ساده از طریق تمامی اطلاعات، تحلیلها و سرنخها به یافته‌های نهایی این کتاب برسم. بهترین پاسخی که می‌توانم بدهم این است که این کاریکپرسه سنجین در تمامی ابعاد بودکه باید در آن عقاید مختلف را کسب و سپس آنها را تست می‌کردم، چارچوبی تهیه نموده؛ صحت آن دربرابر شواهدقوی و مستدل را سنجیده و مجدد آن را از نو تهیه می‌کردیم. این پرسه با رهبران بارها و بارهاتکرار شد تا اینکه همه چیز در چارچوبی جامع، سر جای خود قرار می‌گرفت. همه‌ما در زندگیمان دارای یک یا دونقطه قوت هستیم و من فکر می‌کنم نقطه قوت خودم این است که می‌توانم مجموعه ای اطلاعات سازمان نیافته را منظم کنم، الگوهای مختلف را ببینم و از میان انبوهی مطالب آنچه را که می‌خواهم استخراج کنم را ببینم و از میان آنها مطالعه کنم و مفهومی مطلوب دست یابم.

البته می‌خواهم باز هم بر این نکته تاکید کنم که مقاهم ارائه شده در چارچوب نهایی، فقط نظرات من نیستند. اگرچه

مهتمترین دارائی شما نیستند بلکه افراد درست مهتمترین دارائی شما بشمار می‌آیند.

مواجهه با حقایق تلخ (هرگز ایمانتان را از دست ندهید)

ما متوجه شدیم که یک اسیر جنگی بمراتب بهتر از انبوی کتاب می‌تواند به ما پیروامون استراتژی سازمانی مطلب بیاموزاند. هر شرکت خوب به عالی از این گفته متفاوض تعیت می‌کرده است: شما باید بدون توجه به مشکلات از مسیری ناهموار بگذریدتا در پایان به آنچه می‌خواهید دست یابید و در عین حال باید به شکلی منظم باحقایق تلخی که پیش روی شما فرار دارد، مواجه شوید.

مفهوم خارپشتی (اسادگی در مدارس سه بعدی)

رسیدن از خوب به عالی، نیازمندیات صلاحیتها و شایستگیها است. اینکه کار کسب و کار اصلی شما به شمار می‌رود- یا اینکه سالها یا دهه‌ها است که این کار را انجام می‌دهید- بدان معنا نیست که شما در این کسب و کار بهترین سطح جهان هستید و اگر نمی‌توانید در کسب و کار خود در دنیا بهترین باشید، آنگاه کسب و کار اصلی شما نمی‌تواند مبنای برای یک شرکت عالی باشد. شما بایدیک مفهوم ساده را جایگزین نمائید که عمیقاً نمایانگر مفهوم امداد سه بعدی است.

فرهنگ نظم و انضباط

همه شرکتها فرهنگ خاص خود را دارند و برخی از آنها دارای نظم و انضباط هستند اما تعداد بسیار اندکی از آنها فرهنگ نظم و انضباط دارند. وقتی شما افراد منظمی در اختیار دارید دیگر به سلسله مراتب نیازی ندارید. وقتی شما اندیشه‌ای منظم دارید، دیگر به بروکراسی نیازی ندارید. وقتی شما عملی منظم دارید، دیگر به کنترل بیش از حد و گسترده نیازی ندارید. وقتی شما فرهنگ نظم را با روح کارآفرینی ترکیب می‌نمایید، می‌توانید به قدرت روایانی عملکرد یک شرکت عالی دست یابید.

پیشگامان فن آوری

شرکتهای خوب به عالی دیدگاه متفاوتی در مورد نقش تکنولوژی دارند. آنها هرگز از تکنولوژی بعنوان ابزار اصلی ایجاد تغییر و تحول استفاده نمی‌کنند. آنها پیشگامانی هستند که افزایشی‌های موجوده دقت استفاده می‌نمایند. ما به این نکته پی برده ایم که فناوری به خودی خودیک اصل نیست بلکه می‌تواند عامل ریشه‌ای عالی بودن یا سقوط کردن باشد.

چرخ دوار و مدار بسته

آنانی که ایجاد تحول و انقلاب ، برنامه‌های ایجاد تغییرات بنیادی و تجدیدساختارها را آغاز می‌کنند، تقریباً همگی در جهش از خوب به عالی شکست می‌خورند. نتیجه نهایی این تغییرات بنیادی هیچ اهمیتی ندارد و خوب به عالی هرگز در جهشی که فرود و پایان دارد، رخ نمی‌دهد . هیچ اقدام، برنامه، نوآوری و لحظه معجزه آسای مشخص و معینی در این خصوص وجود ندارد. بلکه ، در این فرایند باید تمام نیرو را برای حرکت در یک مسیر جمع کردو سپس در زمانی تاریخی به آن نقطه پیشرفت که مد نظر است ، رسید.

از خوب به عالی تا ساختن برای ماندن

شاید تعجب آور باشد که از نظر من خوب به عالی دتباله ساختن برای ماندن نیست بلکه به نوعی پیش درآمد آن است . کتاب حاضر در باب این موضوع است که چگونه می‌توان

تعریفی جامع درباره نتایج (لذا ما میتوانیم بدقت یک مورد را برای مطالعه انتخاب کنیم) و دیگری امکان دستیابی آسان به انبوهی از اطلاعات.

اینکه خوبی، دشمن عالی بودن است یک مشکل کسب و کار نیست. این یک مشکل انسانی است. اگر ما به موضوع خوب به عالی پرداخته ایم، این امر بدان معناست که برای سازمانمان ارزش قائل هستیم. مدارس خوب باید به مدارس عالی تبدیل گردند. نهادهای دولتی خوب باید به نهادهای دولتی عالی تغییر یابند. و شرکتهای خوب باید به شرکتهای عالی تبدیل شوند.

بنابراین، از شما دعوت می‌کنم برای بی‌بردن به این نکته که چگونه میتوان از خوب به عالی رسید با ما همراه شوید. از شما می‌خواهم سؤلاتی را در این زمینه مطرح کنید و آنچه را که قبلاً آموخته اید به چالش بطلیبید. یکی از اساتید بسیار مورد علاقه من می‌گفت: "بهترین دانشجویان کسانی هستند که چشم بسته اساتید خود را نمی‌پذیرند." این حقیقتی محض است. او در عین حال می‌گفت: "نباید اطلاعاتی را صرفًا با این دلیل که ما آنها را قبول نداریم، رد کنیم." شما برای همه آنچه که اینجا ارائه شده فرست تفکر دارید و قرار نیست چیزی را چشم بسته بپذیرید. شما قاضی و هیات منصفه هستید. اجازه دهید شاهدان صحبت کنم.

- 1-Bill Meehan
- 2-McKinsey
- 1-David Packard
- 2- George Merck
- 1-transition point
- 2-General Electric
- 3-Walgreens
- 4-Intel
- 1-Coca Cola
- 2-Eckerd
- 1-Lewis
- 2- Clark
- 1-Boeing
- 2- Hewlett-Packard
- 3-JohnsonJohnson
- 4- Merck
- 5-Motorola
- 6-Pepsi
- 7-Procter&Gamble
- 8- Walt-Mart
- 9-WaltDisney
- 50-1-Fortune 100
- 1- Fannie Mae
- 1-comparison companies
- 2-direct comparisons
- 3-Unsustained comparisons
- Sherlock Holmes
- The Adventure of Silver Blaze
- 1-larger than life

یافته‌های شما در اقتصاد نوین کاربرد دارند؟ آیا نباید عقاید قدیمی را دور بریزیم و به سراغ ایده‌های تازه برویم؟ سوال موجه و خوبی بود زیرا ما در دوران تغییرات بنیادی زندگی می‌کنیم و من نیز ترجیح می‌دهم بیش از آنکه به سراغ خواندن کتابی بروم کمی روی این موضوع تأمل کنم.

جهان در حال تغییر است و این روند همچنان ادامه خواهد یافت. اما این امر بدان معنا نیست که ما باید کنکاش برای اصول فیزیکی فاقد محدودیتها زمانی را متوقف نمائیم. بعبارت دیگر اینگونه بیان دیشید که اگرچه اصول برنامه ریزی مستمر ادر جال تغییر و تکامل هستند اما اصول فیزیکی همچنان ثابت باقی مانده‌اند. من تمایل دارم کارمان را نوعی کنکاش برای اصول فاقد محدودیتها زمانی اصول فیزیکی پایدار سازمانهای عالی بدانم که حقیقی هستند و تغییرات روزمره جهانی هم هیچ تاثیری در آنها ندارند. همواره استفاده از این اصول تغییر می‌کنند (عنی برنامه ریزی) اما اصول ثابت عملکرد نظام مند انسان (اصول فیزیکی) همواره بدون تغییر باقی می‌مانند.

واقعیت آن است که عملأً چیز جدیدی درباره اقتصاد نوین وجود ندارد. آیا آنایی که به اختراع برق، تلفن، اتومبیل، رادیو یا ترازنیستور پرداختند، همانند ما نوعی اقتصاد نوین را در عصر خود احساس نمی‌کردند؟ در هر بخش از اقتصاد نوین، بهترین پیشروان به سراغ اصولی اساسی و نظام یافته رفته‌اند.

برخی افراد به این نکته اشاره می‌کنند که فضا و میزان تغییرات امروزی بیشتر از گذشته است. شاید چنین باشد زیرا امروزه برخی شرکتهای خوب به عالی که ما مورد مطالعه قرار دادیم، می‌توانند با هر چیزی در اقتصاد نوین به رقابت بپردازند. مثلاً در اوایل دهه ۱۹۸۰، صنعت بانکداری تها ۳ سال بطور کامل متحول شد زیرا از میان برداشتمن قوانین زائد و دست و پا گیر عملأًه اجرا در آمد. این امر برای صنعت بانکداری یک اقتصاد نوین محسوب می‌شد. در همین کتاب لشان خواهیم داد که چگونه ولز فارگو توانست در بحبوحه تغییرات سریع و با استفاده از حذف قوانین زائد به تاییجی عالی دست یابد.

همچنان که به مطالعه فصول بعدی می‌پردازد، همواره یک نکته را در ذهن داشته باشید. این کتاب درباره اقتصاد قدیم نیست. همچنین کتابی در باب اقتصاد نوین هم نمی‌باشد. حتی کتابی در باره شرکتها یا کسب و کارهایی که قبلاً مطالعه کرده اید نیست. این کتاب تنها یک چیز است: اصول خوب به عالی که محدودیت زمانی ندارند. این کتاب درباره چیزی که تبدیل یک شرکت خوب به شرکتی است که می‌تواند به نتایج عالی مستمر دست یابد. شما می‌توانید از تاییجی که بیشترین کارآیی را در قبال سازمانهای دارند، استفاده نمایید.

شاید چنین چیزی تعجب آور باشد اما من کارم را مطالعه یک کسب و کار یا کتابی که اساساً درباره کسب و کار باشد، نمی‌دانم. بلکه، کارم را روشی برای یافتن اصولی می‌دانم که باعث می‌شوند یک سازمان به شرایط پایدار عالی بودن دست یابند. من می‌خواهم تفاوت‌های اساسی میان خوب و عالی یا عالی و پیش پا افتاده را درک کنم. من قصد دارم از شرکتها صرفناً بعنوان ابزاری برای نفوذ به درون جعبه سیاه استفاده نمایم. من به این دلیل این کار را انجام می‌دهم که شرکت‌های بزرگ تجاری برخلاف دیگر انواع شرکت‌ها و سازمانها، دارای دو امتیاز بزرگ برای تحقیق و پژوهش هستند: داشتن